

În plus, cred că numai asemenea manifestări artistice permit înnoiri. Tentativa de a da viață unui text sau unei teme atât de complicate nu o pot înțelege decât ca pe o inovație: și mai important decât atât, reușita a fost evidentă. O sală de bucureșteni – plictisiți de înghesuiala din metrou sau din autobuz – a fost impresionată de povestea unor vremuri apuse.

Mi se pare că următorul citat califică exact situația despre care vorbesc:

„De unde poate veni aceasta înnoire? De la cei ce sunt nesatisfăcuți de condițiile dintr-un teatru normal și care își asumă sarcina de a crea teatre sărace cu puțini actori, «ansambluri de cameră» care trebuie să se transforme în institute pentru actori, sau, mai mult, de la amatori ce lucrează în marginea teatrului profesionist, și care, prin ei înșiși, ajung la un «nivel tehnic» care este cu mult superior celui care este cerut în teatrul dominant: pe scurt, de la câțiva nebuni care nu au nimic de pierdut și cărora nu le este frică de o muncă grea!»

Teatrul Pod – Năpasta de I.L. Caragiale. Regia: Cătălin Naum. Cu: Raluca Caragioiu, Mihai Muntenița, Alex Roza, Mihai Dumitriu. Andrei Stoleru. Data reprezentației: 12 ianuarie 2007.

Florentina BRATFANOF

Piesa unui răsărit de soare

Peca Ștefan este un dramaturg lucid, capabil să-și stăpânească scriitura, să creeze dialoguri pline de viață și de savoare. **The Sunshine Play** arată un scriitor ajuns la acea etapă de stăpânire a mijloacelor de expresie în care comicul de limbaj și de situație se află pe primul loc.

Cele trei personaje se găsesc de la începutul până la sfârșitul piesei pe un acoperiș! Dan caută un răgaz de a-și alina singurătățile cu un *joint*, Iza vorbește mereu despre propria-i ratare (și-a dorit să se facă actriță, *dar...*), în timp ce despre *Cosminov*, un bulgar care o rupe greu pe englezește, înțelegem că este... mereu beat. Ei își intersectează destinele, iar întâlnirea aceasta se produce precum cea a traiectoriilor unor muște bete: pocnindu-se una pe alta în aer. Dacă Iza și Cosminov sunt într-un fel chinuit amantîi, Dan intră în joc după ce a ajuns pe acoperiș în mod cu totul întâmplător.

El spune exact acele lucruri pe care, de fapt, n-ar vrea să le spună și face acele fapte de care mai bine s-ar lipsi! Deși Iza este atrasă de Dan, Cosminov îi promite parcă un teren de viață mult mai stabil (se cunosc de cinci ani...). Pe el însă situațiile noi îl iau mereu pe nepregătite și nu pare cu adevărat conștient de lucrurile care se întâmplă în jurul lui. Pe parcursul piesei, este asemenea unei mingi pe care Iza și Dan și-o pasează continuu unul altuia. Dintre ei, Cosminov pare însă cel mai sincer: când se bucură, o face din toată inima, iar când este nefericit, suferă cu tot sufletul.

Teatrul Luni de la Green Hours a ajuns să facă terapie sentimentală prin teatru. Nu este numai un bar în care lumea vine pentru a se relaxa, ci și pentru a-și umple sufletul cu bună dispoziție. Iar dacă piesa reușește să-ți pună și întrebări referitoare la propria-ți viață, ce-ți poți dori mai mult de la o seară de luni... sau marți?

Onorată cu titlul „*Best Play*” la Dublin Fringe Festival, **The Sunshine Play** este bazată și pe jocul actoricesc de bună calitate: Daniel Popa (*Dan*) este reținut în expresie, dar foarte convingător, Isabela Neamțu (*Iza*) știe să fie când exuberantă, când enigmatică și, astfel, seducătoare, iar Cosmin Seleși (*Cosminov*) este curat și sincer și știe să aibă umor fără să exagereze, accentuând un text nu lipsit de profunzime.